

ner, var det dog ikke derfor givet, at disse forskellige Forhandlere og Købere af 3-hjulede Motorvogne deraf vilde udlede, at de kun maatte køre med 3-hjulede Vogne til 2 Personer. Der staar ikke i Cirkulæret noget om, at 3-hjulede Motorvogne skal være til 2 Personer, og naar den højtærede Minister henholder sig til Billedet i en Skrivelse, som meget faa Mennesker udenfor Udvalget og den højtærede Minister har set, saa skal jeg sige, at der er ganske vist et Billede af en 3-hjulet Motorvogn til 2 Personer, men deraf kan der virkelig ikke udledes noget som helst med Hensyn til de 3-hjulede Motorvogne til 3 eller 4 Personer, der er købt i Henhold til Cirkulæret.

Hvad angaar Automobilklubbernes Ønsker, kan det nok være, at der indenfor disse har været lidt forskellige Opfattelser med Hensyn til dette Spørgsmaal; men jeg tror nok, at Landstingsudvalget vil være enigt med mig i, at Automobilklubberne i det store og hele har ønsket det, Landstinget havde indført. Naar nu der er et Medlem, endogsaa en Næstformand i Automobilklubben, der, saa vidt jeg hørte af den højtærede Minister, har henvendt sig til Ministeren og sagt, at de brød sig ikke om disse Vogne paa 600 kg, da der ingen Nytte til, eller hvad han nu har sagt, saa siger derimod i en lille Notits i „Berlingske Tidende“ i Dag Sekretæren i Dansk Automobilklub, at man tværtimod, hvor der var Lejlighed dertil, har hævdet, at 600 kg var den mindste forsvarlige Vægt for en Motorvogn. Det lader til, at Sekretæren og Næstformanden i den Forening ikke er saa fuldt ud enige, som de helst burde være, de kan maaske senere blive det. Men det er i hvert Fald ikke noget, man kan lægge særlig Vægt paa. Jeg tror, at hvis man vil høre Motorfolkene i det hele og store, saa mener de, at en 4-hjulet Motorvogn paa 600 kg er bedre end en paa 450, det vil vist enhver Motorejer give mig Ret i. Ministerens Argumentation har ikke bragt mig bort fra, at man begaar nogen Uret mod de Folk, der har købt Vogne i Tillid til Cirkulæret, ved nu at ville gøre Forandringer, og jeg haaber, som sagt, at Folketinget, naar vi vedtager dette Ændringsforslag, som jeg maa vedblive at anbefale, da vil acceptere det.

Justitsministeren (Bülow): I Anledning af den ærede Ordførers (Rottbøll) Udtalelser skal jeg tillade mig at bemærke, at det er ikke rigtigt, at Ministeriet er

gaaet til 9 Medlemmer af Folketinget og har spurgt, hvad de forstod ved en Motortricykle. Som jeg oplyste, da jeg første Gang havde Ørdet, er det et Andragende fra „Forenede danske Motorejere“, hvor med denne Skrivelse er fulgt som et Bilag, saa den ærede Ordførers Forbavselse over, at Ministeriet spørger Folketinget om, hvordan man skal fortolke Lovene, er ganske uberettiget.

Dernæst maa jeg oplyse, at naar jeg i Gaar i Folketinget har nævnt den danske Automobilklub, har jeg ikke haft Klarhed over Navnene paa disse forskellige Motorforeninger; jeg er ikke selv Automobilist og kender dem ikke. Det var ikke den danske Automobilklubs Næstformand, der havde været hos mig, det var Næstformanden for De forenede Motorejere. Nu oplyser den ærede Ordfører, at den danske Automobilklubs Sekretær i Dag har skrevet i Avisen, at alle Vegne, hvor Dansk Automobilklub har udtalt sig for disse smaa Vogne, har de sagt 600 kg. Nej, det har de ikke. Det Sted, hvor de havde størst Interesse i at udtale sig, var overfor det høje Landsting, da de tilstillede dette et Ændringsforslag til Lovforslagets § 8. Men den Gang, da altsaa Spørgsmaalet var brændende, da skrev de det ikke. De er med i denne Henvendelse, som jeg allerede flere Gange har dokumenteret; Dansk Automobilklub er Medunderskriver. Og med Hensyn til Ændringsforslaget til § 8 stod der netop udtrykkelig dette, at man ønsker indføjet: „og Motortricyklevogne“, og man begrundet det med, at disse Vogne „ved sine Dimensioner og sin Vægt falder indenfor de for Motortricykler fastsatte Begrænsninger“. Og Begrænsningen var i Lovforslaget 400 kg. Det er derfor urigtigt, hvis Dansk Automobilklub har udtalt sig saaledes, som den ærede Ordfører siger. Her har vi Dansk Automobilklubs udtrykkelige Udtalelse om dette Punkt i en Henvendelse til Landstinget, og det er vel den mest kompetente Henvendelse, man overhovedet kan støtte sig til.

Knuth: Efter at have hørt den højtærede Ministers Udvikling vil jeg indrømme, at jeg er kommet noget i Tvivl om, hvorvidt jeg virkelig er kommet paa den rigtige Side, naar jeg er Medforslagsstiller til det Ændringsforslag, som er stillet. Efter at have hørt den højtærede Minister er jeg i alt Fald kommet noget i Tvivl om Berettigelsen deraf, og jeg skal derfor for mit Vedkommende afholde mig